

[Arbejdsministeren.]

EF-Rådets direktiv af 10. februar 1975 om lige løn til mænd og kvinder og hermed sikre en ret til ligeløn for dem, der ikke allerede nu kan håndhæve en sådan ret over for deres arbejdsgiver.

Indledningsvis vil jeg gerne nævne, at både forhandlingerne om den danske stillingtagen til EF-Rådets direktiv og udformningen af det foreliggende lovforslag er foregået i snævert samarbejde med arbejdsmarkedets parter.

Her i landet har ligelønsprincippet længe været gældende inden for den offentlige sektor, og med vedtagelsen af forligsmændens mæglingforslag i 1973, er det også gennemført i den del af den private sektor, der er dækket af kollektive overenskomster.

Det nu fremsatte lovforslag indeholder to væsentlige ting.

For det første giver det de lønmodtagere, der ikke har ret til ligeløn efter en kollektiv overenskomst, en sådan ret, der kan håndhæves for domstolene.

For det andet giver det beskyttelse mod afskedigelse, der er en følge af, at man har anlagt sag mod sin arbejdsgiver for at få ligeløn, idet den pågældende lønmodtager i et sådant tilfælde har ret til at kræve godtgørelse for urimelig afskedigelse.

Jeg vil gerne understrege, at hvor det drejer sig om lønmodtagere, der har krav på ligeløn efter kollektiv overenskomst, ændrer loven ikke den allerede eksisterende retstilstand. Et sådant krav skal fortsat behandles ad fagretslig vej.

Imidlertid kan det forekomme, at en lønmodtager, der ifølge overenskomst har krav på ligeløn, ikke — eller kun i utilstrækkeligt omfang — er beskyttet mod urimelig afskedigelse, når han vil håndhæve dette.

Forslaget giver her den pågældende en ret til at kræve godtgørelse, og ligesom i de situationer, hvor beskyttelse mod afskedigelse er hjemlet i kollektiv overenskomst, er afgørelsen af spørgsmålet henlagt til de fagretslige instanser.

Til slut vil jeg henvise til, at regeringen i år har vedtaget at oprette et ligestillingsråd med den opgave at fremme ligestillingen mellem mænd og kvinder bl. a. på arbejdsmarkedet og følge udviklingen på dette område. Lovforslaget er endnu et led i be-

stræbelserne på at ligestille mænd og kvinder i det danske samfund.

Med disse ord vil jeg anmode om tingets hurtige og velvillige behandling af lovforslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Lysholt Hansen) (S):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg på 17 medlemmer angående ministerkontrol med bevillinger, idet jeg henviser til forslaget tekst og de ledsagende bemærkninger.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til handelsministeren af Maigaard og Gert Petersen.

(Forespørgsel nr. III. Anmeldt 13/11 75).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om fiksering og aftrapning af den primær- og amtskommunale grundskyld [af Erhard Jakobsen m. fl.].

(Andre selvstændige forslag nr. I. Fremsat 8/10 75).

Forslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Det forslag, der her er til behandling, er ganske enslydende med det forslag, som centrum-demokraterne fremsatte i sidste folketingssamling, og som vi behandlede her i tinget den 9. april 1975. Det går ud på, at man faktisk fuldstændig ophæver grundskatterne, når det drejer sig om en almindelig ejendom, over en 15-årig periode, og når det drejer sig om en landbrugsejendom over en 5-årig periode.

Jeg kan derfor i det hele henvise til de bemærkninger, jeg fremsatte ved den lejlighed. Jeg finder fortsat ikke, at man fra lov-